

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/227/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118290297
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118290297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu H. N. so sídlom E. B. XB, XXX XX Y. - D. Z., M.: XX XXX XXX, zastúpeného D.. L. U., N. so sídlom U. X, XXX XX Y., proti žalovanému N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX/X, XXX XX J. U., o zaplatenie 5.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12Csp/224/2018-169 zo dňa 14. marca 2019 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur so zmluvnou pokutou vo výške 193,16 Eur **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok 1.139,20 Eur, v časti prvého výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.335,26 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.04.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.05.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.07.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.09.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.11.2017 až do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.12.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.01.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo zmluvnej pokuty vo výške 103,02 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia a v závislom výroku o trovách konania (druhý výrok) **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 14. marca 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur so zmluvným úrokom 1.139,20 Eur, so zmluvnou pokutou vo výške 193,16 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.335,26 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.04.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.05.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.06.2017

do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.07.2017 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.08.2017 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.09.2017 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.10.2017 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.11.2017 až do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.12.2017 do zaplataenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.01.2018 až do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2018 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo zmluvnej pokuty vo výške 103,02 Eur od 11.04.2018 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o ich výške (druhý výrok).

1.1 Z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 12.06.2018 na Okresnom súde Banská Bystrica bolo zaplataenie 5.000,- Eur spolu so zmluvným úrokom 1.339,20 Eur, zmluvnou pokutou 193,16 Eur a zákonným úrokom z omeškania 5 % ročne z jednotlivých dlžných súm do zaplataenia na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol poskytnutý vo výške 5.000,- Eur spolu s dohodnutým úrokom 22,63 % ročne. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že pre porušenie povinnosti žalovaného úver riadne a včas splácať vyhlásil jeho predčasnú splatnosť ku dňu 19.03.2018, kedy bol dlžný zostatok vo výške 6.493,70 Eur. V zmluve bola dohodnutá aj zmluvná pokuta.

1.2 Proti platobnému rozkazu č. k. 33Up/385/2018-38 Okresného súdu Banská Bystrica vydanému dňa 02.07.2018 v upomínacom konaní podal žalovaný v zákonnej lehote podal odpor. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k odporu navrhol pokračovať v konaní, preto bola vec postúpená dňa 17.12.2018 Okresnému súdu Veľký Krtíš ako súdu vecne a miestne príslušnému.

1.3 Súd prvej inštancie mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 11.01.2017 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 139,89 Eur, dátum jej splatnosti bol 24. deň v mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky 24.02.2017, termín konečnej splatnosti úveru 24.01.2022. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola vo výške 8.393,40 Eur pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe 22,63 %. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 24,68 %, priemerná RPMN 16,06 %, odplata podľa Občianskeho zákonníka 22,63 % a sadzba úroku z omeškania 5 % ročne. V záhlaví zmluvy bola okrem mena a priezviska žalovaného uvedená adresa jeho trvalého pobytu Y. XXXX/XX, XXX XX E. X.. V čl. X bod X zmluvy bola pre prípad omeškania dlžníka so splácaním splátok alebo ich časti dohodnutá zmluvná pokuta 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. V čl. 9 bod 3 bolo dohodnuté právo veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej splátky, s upozornením na právo veriteľa vyhlásiť zosplatenie úveru; toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa. Suma istiny úveru 5.000,- Eur bola žalovanému vyplatená na účet vedený v H. H. č. M.: H dňa XX.XX.XXXX. Súčasťou zmluvy bol splátkový kalendár, z ktorého vyplýva výška jednotlivej mesačnej splátky s rozpisom, koľko bude uhrádzané na istinu a koľko na splatenie úroku. Podľa čl. 13 bod 5 zmluvy veriteľ doručuje písomnosti na adresu dlžníka uvedenú v zmluve alebo na inú adresu, ktorú dlžník písomne oznámi veriteľovi najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu. Písomnosti sa považujú za doručené okamihom, kedy ich dlžník obdrží, inak okamihom, kedy ich dlžník odmietne prevziať alebo zásielka zaslaná na poslednú známu adresu dlžníka sa vráti veriteľovi ako nedoručená, a to aj v prípade, že sa dlžník o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Žalovaný porušil svoju povinnosť riadne a včas splácať úver, nezaplatil ani jednu splátku, preto ho žalobca výzvou zo dňa 24.01.2018 vyzval na zaplataenie dlžnej mesačnej splátky úveru v celkovej výške 1.545,79 Eur v lehote 3 dní od doručenia výzvy. Súčasne uviedol, že táto suma zahŕňa mesačné splátky úveru vo výške 1.538,79 Eur, náhradu nákladov za vystavenie písomnej upomienky vo výške 3,- Eur, náhradu nákladov na vystavenie poslednej výzvy zo dňa 24.01.2018 vo výške 4,- Eur podľa sadzobníka poplatkov spoločnosti H.. Žalobca doručoval poslednú výzvu zo dňa 24.01.2018 žalovanému na adresu uvedenú v zmluve; zásielka sa mu vrátila dňa 20.02.2018 neprevzatá v odbernej lehote. Oznamením o zosplatení pohľadávky zo zmluvy zo dňa 19.03.2018 žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 19.03.2018 pristúpil k zosplateniu pohľadávky, ktorú vyčíslil na 6.493,73 Eur a vyzval žalovaného na zaplataenie dlhu do 14 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia. Zásielka bola žalovanému doručovaná na adresu uvedenú v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, žalobcovi sa vrátila dňa 18.04.2018 ako neprevzatá v

odbernej lehote, keď bola na pošte uložená dňa 27.03.2018. Žalovaný dlh žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradil ani čiastočne.

1.4 Súd prvej inštancie s odkazom na § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. a), b), § 7 ods. 1, 7, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom dňa 11.01.2017 (dátum uzatvorenia prejednávanej zmluvy), § 1 ods. 1, 4, § 1 ods. 1 (správne má byť uvedené § 1a ods. 1, pozn. odvolacieho súdu), § 3a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je písomnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, obsahujúcou všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný sa dostal do omeškania už so zaplatením prvej splátky, žalobcovi neuhradil ani ďalšie z nich. K námietke žalovaného, že poskytol polovicu poskytnutého úveru, teda čiastku 2.500,- Eur svojej tete E.. U. Y. súd prvej inštancie uviedol, že ide o právny vzťah medzi touto osobou a žalovaným, čo ho nezbavuje povinnosti zaplatiť dlh žalobcovi.

1.5 K obrane žalovaného, že žalobca od neho požaduje vysokú úrokovú sadzbu súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle platnej právnej úpravy § 1 ods. 1, 4 a § 1 ods. 1 (správne má byť uvedené § 1a ods. 1, pozn. odvolacieho súdu) nar. č. 87/1995 Z. z. odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za tretí štvrtrok 2016 vydaného Ministerstvom financií SR vyplynula priemerná ročná percentuálna miera nákladov 16,06 % pri ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške od 1.500,- do 6.500,- Eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov. Rovnaký údaj je uvedený aj v zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve stanovená vo výške 24,68 %, preto nepresahuje dvojnásobok (32,12 %) priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov.

1.6 Súd prvej inštancie k námietke žalovaného o odstúpení od zmluvy žalobcom uviedol, že žalobca od zmluvy neodstúpil, ale využil oprávnenie dané v § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka dojednané v článku 11.3 zmluvy a úver za splnenia všetkých zákonných podmienok zosplatnil. Na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru v celkovej výške 1.545,75 Eur do 3 dní vyzval žalobca žalovaného výzvou z 24.01.2018; zásielka bola žalobcovi vrátená dňa 20.02.2018 po jej neprevzatí žalovaným odberateľom v odbernej lehote. V oznámení zo dňa 19.03.2018 žalobca žalovanému oznámil, že ku dňu 19.03.2018 zosplatnil pohľadávku, ktorú vyčíslil sumou 6.493,73 Eur a vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu do 14 dní od doručenia tohto oznámenia. Zásielka doručovaná žalovanému na adresu uvedenú v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa žalobcovi vrátila dňa 18.04.2018 ako neprevzatá v odbernej lehote. Lehota v trvaní 14 dní na zaplatenie dlhu uplynula 10.04.2018. Žalovaný zmenil dňa 20.02.2018 adresu trvalého pobytu z E. do J. U.. Jeho povinnosťou bolo v zmysle čl. 13 bod 3 úverovej zmluvy v lehote 10 dní od zmeny túto skutočnosť oznámiť veriteľovi písomne alebo elektronicky.

1.7 Tvrdenia žalovaného, že v čase poskytnutia úveru bol aj dlžníkom z úverov poskytnutých H. H., N., E. W. H., H., E. H. a voči žalobcovi sa mal dopustiť podvodu tým, že bol u tety E.. U. Y. zamestnaný len fiktívne súd prvej inštancie považoval za účelovú obranu v úmysle vyhnúť sa splneniu záväzku u žalobcu. V žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru z 11.01.2017 žalovaný uviedol, že je zamestnaný u tejto osoby ako záhradník a okrem čistého mesačného príjmu 628,63 Eur poberá invalidný dôchodok 318,- Eur. Žalobca s náležitou odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver a nenesie zodpovednosť za komplexnosť a správnosť údajov uvedených v registri bankových a nebankových subjektov, v ktorom vyšiel výsledok lustrácie osoby žalovaného negatívny. Začatie exekučných konaní voči žalovanému po poskytnutí spotrebiteľského úveru nemá vplyv na jeho povinnosť splatiť dlh žalobcovi.

1.8 Okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlh 5.000,- Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 1.139,20 Eur. Uviedol, že zmluvný úrok vo výške 22,63 % ročne je zložený zo sumy zmluvných úrokov počítaných zo splátok, s ktorými sa žalovaný dostal do omeškania do dňa zosplatnenia úveru spolu vo výške 1.153,83 Eur a z alikvotnej čiastky zmluvného úroku prislúchajúceho na sumu zosplatnenej istiny úveru (4.335,26 Eur) za obdobie odo dňa čerpania úveru (11.01.2017) do dňa zosplatnenia úveru (19.03.2018) spolu vo výške 185,37 Eur.

1.9 K uloženej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 193,16 Eur okresný súd poukázal na jej platné dojednanie v čl. 9 bod 1 zmluvy (pre prípad omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti, vo výške 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania) a v čl. 9 bod 4 zmluvy (pre prípad omeškania dlžníka s úhradou zosplatnených záväzkov, vo výške 12 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania). Výška zmluvnej pokuty nebola dohodnutá v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Žalobca si v žalobe uplatnil zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % zo sumy 4.335,26 Eur od 11.04.2018 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.03.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.04.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.05.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.06.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.07.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.08.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.09.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.10.2017 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.11.2017 až do zaplatenia (správne má byť v tejto časti uvedené zo sumy 139,89 Eur od 25.11.2017 až do zaplatenia, pozn. odvolacieho súdu), zo sumy 139,89 Eur od 25.12.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.01.2018 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2018 až do zaplatenia, spolu vo výške 193,16 Eur.

1.10 Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok a odo dňa splatnosti zosplatennej istiny (11.04.2018), ktorého výška bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (ku dňu začatia omeškania vo výške 0 % od 16.03.2016 až po súčasnosť), zvýšená o 5 percentuálnych bodov. Žalobcovi súd prvej inštancie priznal tento úrok vo výške 5 % ročne zo sumy 4.335,26 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.03.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.04.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.05.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.06.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.07.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.08.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.09.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.10.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.12.2017 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.01.2018 až do zaplatenia, zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2018 až do zaplatenia, zo sumy zmluvnej pokuty vo výške 103,02 Eur od 11.04.2018 až do zaplatenia.

1.11 Na záver okresný súd poznamenal, že suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania nepresiahla trojnásobok úrokov z omeškania (§ 3a ods. 1 nar. č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka).

1.12 O náhrade trov konania strán sporu okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o ich výške. O výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.12.1 Okresný súd neprihliadol na námietku žalovaného, že žalobca má dosť svojich právnikov, preto sa nemusel nechať zastupovať advokátskou kanceláriou. Žiadny právny predpis nezakazuje strane sporu, aby sa v sporovom konaní dala zastúpiť zástupcom. V zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok stanovených zákonom. Súd prvej inštancie v danom prípade nezohľadil ani dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 C. s. p., na základe ktorých by žalobcovi nemal priznať voči žalovanému nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol v ňom, že veľmi dôrazne žiada, aby odvolací súd všetko riadne preskúmal a aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2.1 Žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) v odvolaní uviedol, že úver bol poskytnutý vo výške 5.000,- Eur na 5 rokov, t. j. do začiatku roku 2022. Za chybu žalobcu označil, že úver spoplatnil (zrejme mal na mysli zosplatiť, pozn. odvolacieho súdu), v skutočnosti od zmluvy odstúpil. Poukázal na to, že iné spoločnosti napr. E. W. H., H., X. E., N., E. B., H. čakali do poslednej splátky, až potom konali.

2.2 Úrok z istiny treba podľa odvolateľa zaplatiť len do dňa 19. marca 2018, teda do dňa zosplatenia, pretože úroky z pôžičky a úroky z omeškania nesmú byť súčasné, je to protizákonné a neprípustné. Úrok z úveru od 20. marca 2018 nie je ochotný platiť. Suma 1.139,20 Eur je bezpredmetná, lebo ide o úrok z pôžičky, ktorý by bol aktuálny len v prípade nesploplatenia úveru.

2.3 Suma 4.335,26 Eur nebola v zmluve o úvere nikdy uvedená. Podľa odvolateľa je vymyslená, čo je protizákonné. Kompetentného žalobcu žiada vysvetliť, ako sa vôbec prišlo na toto číslo.

2.4 Výška mesačnej splátky 139,89 Eur je podľa odvolateľa spomenutá až trinásťkrát, čo je úplne nezmyselné a zbytočné, lebo ide o splátky, ktoré mali byť zaplatené do sploplatenia úveru. Stačilo len napísať celkovú dlžnú sumu - alikvotnú časť, t. j. 13 x 139,89 a z toho určiť splátku - úroky. Keďže však nebolo nič nezaplatené, správne mala byť uvedená iba istina 100 % úveru 5.000,- Eur. Úverový úrok do dňa zosplatenia mal byť vyrátaný zo sumy 13 x 139,89 Eur, ale dvojaký úrok byť nemôže.

2.5 Odvolateľ tiež uviedol, že tak či tak bolo omeškanie, takže úrok treba vyrátať ako úrok z omeškania z celkovej sumy 5.000,- Eur.

2.6 Zmluvné pokuty vo výške 193,16 a 103,02 Eur sú podľa odvolateľa neoprávnené a nie je ochotný ich platiť, ani úroky z omeškania z nich vypočítané.

2.7 Odvolateľ namietol, že nezapríčinil nič, lebo polovicu z pôžičky si zobrala jeho teta E. U. Y..

2.8 Žalovaný v odvolaní navrhol, aby odvolací súd preveril zmluvu o úvere, či má všetky príslušné náležitosti, v opačnom prípade nemusí platiť žiadne úroky, len istinu vo výške 5.000,- Eur. Rovnako navrhol preskúmať, či mal žalobca v čase poskytnutia úveru licenciu od Národnej banky Slovenska v Bratislave, či náhodou nebol ilegálnou spoločnosťou.

2.9 Namietol, že nebol povinný žalobcovi predložiť doklady o úveroch v E. W. H., H.. a H. H., N., lebo si žalobca všetko mohol overiť cez bankový a nebankový register, príp. cez databázu neplatičov H.-u, za čo sa ale platí. K E. H., N. uviedol, že obchodnému zástupcovi O. O. odovzdal zmluvu o pôžičke, takže žalovaný nenesie trestnoprávnu zodpovednosť, lebo si to mali overiť.

2.10 Namietol, že žalobca sa nemal dať zastupovať externou advokátskou kanceláriou, pretože má svojich právnikov. Žaloby A. Y. H., N.. a H. J.i, a. s. napísali ich právnici.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie označiac odvolanie žalovaného za nedôvodné a účelové v snahe vyhnúť sa splneniu dlhu. Žalovaný namietal skutočnosti, na ktoré poukazoval v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa okresný súd v odôvodnení rozsudku náležite vysporiadal. Žalobcovi nie sú zrejmé odvolacie dôvody, z ktorých žalovaný rozsudok súdu prvej inštancie napáda, preto má žalobca za to, že odvolanie neobsahuje náležitosti vyžadované §-om 363 C. s. p. (absencia odvolacích dôvodov). Podľa žalobcu je možná aplikácia § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku (odmietnutie odvolania). Navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správneho uplatniac si náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3.1 Žalobca odmietol tvrdenie žalovaného o odstúpení od zmluvy, s jeho námietkou sa vysporiadal okresný súd v bode 28 odôvodnenia rozsudku, kde konštatuje, že žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru za splnenia všetkých zákonných podmienok.

3.2 V písomnej odpovedi na výzvu súdu žalobca vyčerpávajúco zdokumentoval výpočet výšky zmluvného úroku, s čím sa vysporiadal súd prvej inštancie v bodoch 27 a 30 odôvodnenia rozsudku. Okresný súd prejedlikoval, že zmluvný úrok žalobca požaduje iba do dňa zosplatnenia úveru a jeho výška je v súlade s právnymi predpismi.

3.3 V odpovedi na výzvu súdu sa žalobca vyjadril aj k sume 4.335,26 Eur. Nejde o druhú istinu úveru ani o sumu, ktorá by nebola v zmluve uvedená. Táto suma už bola žalobcom náležite vysvetlená.

3.4 Žalobca odmietol aj tvrdenie žalovaného namietajúce uplatnené úroky z omeškania zo splátok úveru, s ktorými sa žalovaný dostal do omeškania pred zosplatnením úveru. Súd prvej inštancie v bode 31 a 34 odôvodnenia rozsudku konštatoval, že uplatnenie úroku z omeškania zo splátok úveru splatných pred zosplatnením je v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

3.5 Námietka odvolateľa týkajúca sa zmluvnej pokuty je podľa žalobcu vágnym tvrdením, ktoré nemá oporu v právnom predpise. Súd prvej inštancie dojednanú zmluvnú pokutu považoval za súladnú s § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, nebola neprimerane vysoká s poukazom na § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania nepresiahla trojnásobok úrokov z omeškania ako uviedol súd prvej inštancie.

3.6 K otázke zastupovania advokátskou kanceláriou sa žalobca už vyjadril vo svojom predchádzajúcom vyjadrení, na ktoré odkazuje. S touto námietkou sa v celom rozsahu vysporiadal aj súd prvej inštancie v bode 37 odôvodnenia rozsudku v súlade s dlhodobo ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR.

3.7 Z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že je od 20.08.2016 oprávnený na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu ich poskytovania. V čase poskytnutia úveru žalovanému bol právnickou osobou, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda spĺňal definíciu veriteľa v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. O tom, že žalobca má od NBS povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu svedčí údaj z registra „subjektov finančného trhu“ vedeného Národnou bankou Slovenska. Žalobca je evidovaný ako nebankový veriteľ, ktorý má zo strany Národnej banky Slovenska povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov, preto ani táto odvolacia námietka žalovaného neobstojí.

3.8 Žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pred poskytnutím úveru skúmal schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Aj s touto námietkou sa vysporiadal súd prvej inštancie v bode 29 odôvodnenia rozsudku.

4. Žalovaný v odvolacej replike zopakoval, že z pôžičky mal len polovicu 2.500,- Eur, druhú polovicu si zobrala jeho teta E. U. Y.. Znovu zopakoval tvrdenie o tom, že žalobca úver nezosplatnil, ale od zmluvy odstúpil pred uplynutím dohodnutej doby 5 rokov aj tvrdenie o príliš vysokej výške zmluvných úrokov. Zopakoval, že je nejasná suma 4.335,26 Eur, úroky z omeškania sú až príliš vysoké, v žiadnom prípade nemá platiť zmluvné úroky aj úroky z omeškania. Za neprimerane vysoké znova označil zmluvné pokuty. Uviedol, že istina nie je 6.339,20 Eur s príslušenstvom, ale dali mu pôžičku 5.000,- Eur. Zopakoval tvrdenie o tom, že žalobca sa nemal dať zastupovať advokátskou kanceláriou aj o potrebe prešetrenia, či v čase poskytnutia úveru mal žalobca licenciu od Národnej banky Slovenska. Zopakoval tiež tvrdenie o potrebe preskúmať uzatvorenú zmluvu z hľadiska bezúročnosti aj tvrdenie o nepreverení bonity klienta žalobcom. Uviedol, že so žalobcom komunikoval, oznámil mu, že sa trvalo zdržiava vo J. U., a nie v E., takže mu poštu mali posilať do J. U.. Jeho odvolanie nie je účelové ani klamlivé, nechce sa zbaviť svojej povinnosti, ale nebude platiť za to, čo nemal. Žiada, aby bol vypočítaný na pojednávaní na odvolacom súde, tiež aby bola vypočítaná ako svedkyňa jeho matka D.. E. Y. aj jeho teta E.. U. Y.. Navrhol žalobcovi nepriznať trovy odvolacieho konania. V prípade, ak odvolací súd jeho odvolaniu nevyhoví, odvolateľ využije svoje právo podať dovolanie, ústavnú sťažnosť, príp. sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva.

5. Žalobca v odvolacej duplike znova navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správneho uplatniac si nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Zopakoval svoje tvrdenie o tom, že úver predčasne zosplatnil, neodstúpil od úverovej zmluvy aj tvrdenie týkajúce sa výšky uplatneného zmluvného úroku, aj sumy 4.335,26 Eur. Zopakoval tvrdenia týkajúce sa zastúpenia advokátskou kanceláriou, aj o licencií od Národnej banky Slovenska, o preverení bonity žalovaného. Odkázal na bod 26 rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý vysvetlil, že právny vzťah medzi žalovaným a E.. U. Y. nezbavuje žalovaného povinnosti zaplatiť dlh žalobcovi. Namietol tvrdenie žalovaného, že žalobcovi oznámil zmenu trvalého bydliska s odkazom na bod 28 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý zdôraznil povinnosť žalovaného oznámiť zmenu v lehote 10 dní písomne alebo elektronicky. Povinnosťou žalovaného bolo v zmysle § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. K návrhu žalovaného na nariadenie pojednávania a vykonania dokazovania žalobca uviedol, že tieto návrhy neboli prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie. Zdôraznil § 154 aj § 296 C. s. p. a uviedol, že žalovaný mal aj na základe opakovaného poučenia zo strany okresného súdu právo predložiť návrhy na vykonanie dokazovania až do vyhlásenia rozsudku, ktoré nevyužil. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, preto neexistuje relevantný dôvod pre nariadenie pojednávania odvolacím súdom. Za plné právo žalovaného označil využitie práva podať dovolanie, ústavnú sťažnosť a sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva.

6. Po doručení odvolacej dupliky na ňu žalovaný reagoval ďalším podaním označeným ako duplika k duplike žalobcu, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie 13.11.2019. Zopakoval všetky dovtedajšie tvrdenia. Uviedol, že v trestnej veci vždy odvolací súd nariadi pojednávanie, takže to musia nariadiť aj v právnej veci (zrejme mal na mysli prejednávanie) a veľmi dôrazne trvá na tom, aby odvolací súd pojednávanie nariadil a vypočul už navrhnutých svedkov D.. E. Y. a E.. U. Y., aby táto bola braná na zodpovednosť. Zopakoval, že v prípade ak jeho odvolaniu nebude vyhovené, využije svoje oprávnenie podať dovolanie, ústavnú sťažnosť, príp. sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva.

7. Dňa 02.08.2019 bol súdu prvej inštancie doručený návrh subjektu J. A. E. H., so sídlom J. P. X., . XXX XX Y., M.: XX XXX XXX na pribratie do konania. Po citácii § 95 ods. 1, § 157 ods. 2, článku 6 ods. 1 Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 11Co/227/2019-247 zo dňa 23.01.2011 rozhodol tento návrh zamietol.

8. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní žalovaného a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti časti prvého výroku, ktorým mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur so zmluvnou pokutou vo výške 193,16 Eur nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v tejto časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti

rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd nižšie dopĺňa ďalšie dôvody.

8.1 Prvá zásadná odvolacia námietka žalobcu sa týkala mimoriadneho (predčasného) zosplatnenia úveru, o ktorom odvolateľ tvrdil, že ide o odstúpenie od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy je jednostranný adresovaný právny úkon. Účastník zmluvy môže od zmluvy odstúpiť len ak je to ustanovené v zákone alebo účastníkmi zmluvy dohodnuté. Odvolateľ ani počas konania pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní netvrdil nenaplnenie týchto podmienok odstúpenia od zmluvy zakotvených v § 48 Občianskeho zákonníka, konkrétne že odstúpenie od zmluvy nebolo stranami sporu dohodnuté, alebo že toto právo nevyplýva pri tomto zmluvnom type priamo zo zákona. Žalovaný nepoprel, že porušil svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutý úver podľa podmienok splatnosti dohodnutých v zmluve, keď od čerpania úveru nezaplatil ani jednu! jeho mesačnú splátku. Právo vyhlásiť tzv. mimoriadnu splatnosť úveru bolo zmluvnými stranami dohodnuté, a to v bode 3 článku 9 zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný, tak ako konštatoval súd prvej inštancie, dodržal všetky zákonné podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Najskôr výzvou z 24.01.2018, žalovaného vyzval na zaplatenie dovtedy dlžných mesačných splátok úveru spolu s poplatkami a následne úver zosplatnil ku dňu 19.03.2018. Žalovaný nezaplatil ani jednu z dohodnutých splátok úveru, splatnosť ktorých bola dohodnutá počnúc dňom 24.02.2017 do dňa 24.01.2022 vrátane. Ku dňu 24.01.2018 bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátok poradové číslo 1 až 12, splatných v období od 24.02.2017 do 24.01.2018 a ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bol v omeškaní so zaplatením 13 splátok splatných v období od 24.02.2017 do 24.02.2018, každá vo výške 139,89 Eur. Žalobca uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornil žalovaného spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ide o právo veriteľa, dobu časovej realizácie ktorého zákon neustanovuje.

8.2 Suma 4.335,26 Eur skutočne nebola v zmluve o úvere dohodnutá. Nejde však o dohodu o inej výške úveru ani o druhý úver. Zo žaloby, z listinných dôkazov, vyjadrení žalobcu aj z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že ide o čiastku, ktorá pripadá na istinu úveru po zosplatnení, z ktorej si žalobca uplatnil úrok z omeškania. Konkrétne z ods. 4 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva jeho záver, že ide o časť istiny úveru, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania uplynutím lehoty na plnenie zo splátkového kalendára. Výpočet tejto sumy je tiež v tejto časti rozsudku súdu prvej inštancie uvedený, ide o rozdiel celkovej istiny úveru 5.000,- Eur a sumy omeškanej istiny úveru 664,74 Eur (teda tej časti istiny úveru, ktorá je zahrnutá v žalovaným nezaplatených splátkach splatných podľa splátkového kalendára od 24.02.2017 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru).

8.3 Opakovaná obrana žalovaného prednesená v konaní pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní o tom, že polovicu vyplatených finančných prostriedkov z úveru poskytol svojej tete E.. U. Y. je irelevantná. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so správnym záverom súdu prvej inštancie, že zmluvnou stranou v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej so žalobcom je iba žalovaný, na účet ktorého boli vyplatené finančné prostriedky. Ako po ich vyplatení žalovaný s financiami naložil je jeho slobodným rozhodnutím. Z tohto dôvodu nebolo potrebné doplniť dokazovanie výsluchom v odvolacom konaní navrhutej svedkyne E.. U. Y., ani matky žalovaného D.. E. Y., u ktorej navyše odvolateľ neoznačil skutočnosť, ku ktorým má byť vypočutá.

8.4 Zmluva o spotrebiteľskom úvere, tak ako zistil súd prvej inštancie, má všetky náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 11.01.2017 a spotrebiteľský úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

8.5 Žalobca k žalobe pripojil výpis z obchodného registra, z ktorého vyplýva, že spĺňa definíciu dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Tvrdenie o potrebe preukazovať oprávnenie na podnikanie v poskytovaní úverov prednesené odvolateľom v odvolacom konaní je bez právneho významu.

8.6 Skutočnosť, že žalobca mal možnosť preveriť si kredibilitu a bonitu žalovaného ako klienta vo verejne dostupných registroch nijako nezbavuje žalovaného povinnosti poskytnúť všetky úplné údaje potrebné pre posúdenie jeho schopnosti splácať úver. Aj vzhľadom na vyjadrovacie schopnosti a obsah podaní žalovaného možno konštatovať, že ide o minimálne tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorý mal v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom dostatočné skúsenosti z uzatvárania a čerpania úverov od viacerých bankových aj nebankových spoločností, poznal jeho postup. Poskytnutie pravdivých informácií o svojich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch spotrebiteľom slúži práve na jeho ochranu, aby svoju úverovú záťaženosť neprímerane nenavýšoval opakujúcim sa čerpaním nesplácaných úverov, čím sám seba vystavuje nielen riziku súdnych konaní, ale aj exekúcií.

8.7 Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o priznaní zmluvnej pokuty žalobcovi, dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom. Zmluvná pokuta bola dohodnutá písomne, priamo v úverovej zmluve vo výške 12 %, žalobca si uplatnil nižšiu výšku 10 %. Žalovaný nespochybnil, že je v omeškaní aj s plnením tohto nároku, neuviedol nijaké konkrétne dôvody, pre ktoré by žalobcovi nemal platiť úrok z omeškania aj zo zmluvnej pokuty.

8.8 Aj pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného týkajúcu sa doručovania písomností, tento písomne prijal povinnosť oznámiť akúkoľvek zmenu svojich osobných údajov písomne alebo elektronicky žalobcovi. Túto povinnosť žalovaný uvedenou formou nesplnil, čo ani nerozporoval.

9. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu aj z jeho výroku vyplýva, že úrok z úveru z istiny 5.000,- Eur po jej mimoriadnom zosplatnení žalobcovi priznaný nebol. Žalobcovi súd prvej inštancie priznal iba úrok z úveru do jeho zosplatnenia. Odvolateľ výslovne uviedol, že úrok z istiny treba podľa odvolateľa zaplatiť len do dňa 19. marca 2018, teda do dňa zosplatnenia. Súd prvej inštancie týmto spôsobom postupoval. Odvolací súd však rozsudok súdu prvej inštancie v časti prvého výroku, ktorou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok 1.139,20 Eur zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. pre jeho nepreskúmateľnosť. Žalobca požadoval priznanie úroku vo výške 1.339,20 Eur, súd prvej inštancie mu priznal vo výroku vyhláseného rozsudku 1.139,20 Eur bez toho, aby vo zvyšku žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku uvádza (v odseku 30), že prisúdená čiastka 1.139,20 Eur pozostáva zo súm 1.153,83 Eur a 185,37 Eur. Súčet týchto súm je ale 1.339,20 Eur. Pre tento rozpor vyhláseného rozsudku a jeho odôvodnenia nie je zrejmé, či a z akých dôvodov súd prvej inštancie prisúdil žalobcovi iba úrok vo výške 1.139,20 Eur (vo zvyšku mal potom žalobu zamietnuť), alebo mu priznal úrok 1.339,20 Eur a dopustil sa chyby ako pri vyhlásení rozsudku, tak pri jeho písomnom vyhotovení. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude odstrániť tieto rozpory a o uvedenom nároku rozhodnúť jasne a zrozumiteľne, v súlade so zisteným skutkovým stavom a právnou úpravou.

10. Rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.335,26 Eur od 11.04.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.03.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.04.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.05.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.06.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.07.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.08.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.09.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.10.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.11.2017 až do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.12.2017 do zaplataenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.01.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo zmluvnej pokuty vo výške 103,02 Eur od 11.04.2018 do zaplataenia a v závislom výroku o trovách konania (druhý výrok) odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodom je skutočnosť, že súd prvej inštancie nevysvetlil dvojité priznanie príslušenstva pohľadávky, ktorým sa rozumie úrok a úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), s čím sa vysporiada v ďalšom konaní a novom rozhodnutí.

11. Pokiaľ ide o trovy konania (druhý výrok), ide o súvisiaci výrok (§ 379 písm. a) C. s. p.), takže odvolací súd nemal inú možnosť ako ho zrušiť. V tejto súvislosti však odvolací súd poukazuje na to, že obrana žalovaného namietajúca zastúpenie žalobcu externou právnickou kanceláriou neobstojí. Možnosť nechať sa zastúpiť v súdnom konaní odborne spôsobilou osobou je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie. Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu „účelné“, použitého pri nároku na náhradu trov konania, vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie. Stranu sporu, ako uvádza Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4MCdo 16/2014, nemožno sankcionovať tým, že jej nebude priznaná náhrada nákladov, zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa v konaní mohla brániť sama. Uplatnenie názoru o tom, že strana sporu, disponujúca právnym oddelením alebo zamestnávajúca zamestnancov s právnickým vzdelaním nemá nárok na náhradu trov konania za právne zastúpenie v konaní by de facto len znamenalo, že nárok na náhradu trov za právne zastupovanie v konaní nemajú všetky fyzické osoby s právnickým vzdelaním, množstvo korporácií, obchodných spoločností, štátne inštitúcie, čo by viedlo k ich diskriminácii a nerovnému postaveniu v konaní. Rovnaký právny názor prezentoval Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7Cdo 93/2012 zo dňa 17. 07. 2012 alebo v rozhodnutí sp. zn. 2M Cdo 16/2012.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým konanie skončí (§ 262 ods. 1 C. s. p.).

13. Senát Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Senát Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).